

รายงานส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน

จัดทำโดย นายอิทธิกร ศรีกุลวัฒนา

ตำแหน่ง พนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญงาน
สังกัด สถานีดับเพลิงและกู้ภัยดุสิต กองปฏิบัติการดับเพลิงและกู้ภัย ๑
สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๔๓
สถาบันพัฒนาทรัพยากรบุคคลกรุงเทพมหานคร
สำนักงาน ก.ก.

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

๑. หัวข้อ การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน

๒. ความสำคัญของการศึกษา / ที่มาของการนำเสนอ

Sustainable Development Goals (SDGs) “เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน” ๑๗ เป้าหมาย โดยองค์การสหประชาชาติแบ่ง ออกเป็น ๕ มิติ ได้แก่ มิติสังคม (People) มิติเศรษฐกิจ (Prosperity) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet) มิติสันติภาพและสถาบัน (Peace) และมิติหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) เพื่อให้แน่ใจว่าโลกจะดีขึ้นภายในปี ๒๕๗๓ ให้การพัฒนาที่สมดุลกันใน ๓ เสาหลักของ มิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) นั่นคือ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน เป้าประสงค์ที่ ๑๑.๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ปลอดภัยในราคาที่สามารถจ่ายได้สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ฉบับปรับปรุง ได้มีการดำเนินการทบทวนความสอดคล้องกับแนวทางของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี กรุงเทพมหานครกำหนด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างเมืองปลอดภัยและยืดหยุ่นต่อวิกฤตการณ์ ยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๑.๒ ปลอดภัย ให้ความสำคัญกับการลดอุบัติเหตุและสร้างความปลอดภัยทางถนน รวมถึงขนส่งมวลชนของเมือง ด้วยการทบทวนและปรับตัวชีวิตที่มุ่งสร้างความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ โดยเฉพาะอุบัติเหตุทางถนนและขนส่งมวลชนสาธารณะ เพื่อป้องกันและลดจำนวนผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ รวมทั้งการสร้างความปลอดภัยในการใช้ถนนและบริการสาธารณะ และนโยบายผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร “กรุงเทพฯ ๙ ดี (นโยบาย ๙ มิติ)” นโยบายที่ ๑ ปลอดภัยดี เรื่องการพัฒนาหลักสูตร และการฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานสาธารณภัย

ประเทศไทยมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนสูงเป็นอันดับ ๙ ของโลก จากการสำรวจขององค์การอนามัยโลก (ข้อมูลปี ๒๕๖๑) และได้มีความพยายามในการลดอุบัติเหตุด้วยมาตรการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งคือการตั้งเป้าหมายการลดอุบัติเหตุร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์แห่งชาติ ประเด็นโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล เพื่อบรรลุเป้าหมายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนก่อนปี ๒๕๗๐

ตาราง : จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก ที่มาหน่วยเฝ้าระวังและสะท้อนสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนน (Thailand Road Safety Observatory, TRSO) วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ปี พ.ศ.	กรุงเทพมหานคร	ภาคกลาง	ประเทศ
๒๕๖๕	๓๔,๓๕๐	๑๓,๑๒๖	๘๔,๒๓๓
๒๕๖๔	๓๑,๖๔๔	๑๙,๓๐๗	๙๙,๘๕๕
๒๕๖๓	๓๗,๑๕๖	๑๔,๐๙๒	๙๓,๓๒๖
๒๕๖๒	๓๓,๓๖๓	๑๕,๙๓๒	๙๙,๐๘๗
๒๕๖๑	๓๓,๓๐๘	๑๗,๒๑๖	๑๐๓,๒๖๑

ตาราง : จำนวนผู้เสียชีวิตคดียุติเหตุจราจรทางบก ที่มาหน่วยเฝ้าระวังและสะท้อนสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนน (Thailand Road Safety Observatory, TRSO) วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ปี พ.ศ.	กรุงเทพมหานคร	ภาคกลาง	ประเทศ
๒๕๖๕	๒๐๑	๑,๑๓๓	๕,๘๔๗
๒๕๖๔	๒๐๑	๑,๓๗๒	๖,๖๒๐
๒๕๖๓	๒๑๕	๑,๔๓๔	๗,๒๖๕
๒๕๖๒	๒๐๗	๑,๙๐๕	๘,๖๔๘
๒๕๖๑	๒๐๓	๑,๙๓๑	๘,๓๓๘

จากสถิติการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน เป็นสิ่งที่ไม่สามารถป้องกันได้ทั้งหมดไม่ว่าอุบัติเหตุจะเกิดจาก การไม่เคารพกฎจราจร ความไม่พร้อมของผู้ขับขี่ การเสพของมีเมา การพักผ่อนไม่เพียงพอ ความไม่สมบูรณ์ของตัวรถ สภาพผิวจราจรที่ไม่สมบูรณ์ หรือเกิดจากสาเหตุอื่นใดก็ตาม ผลที่ตามมาคือมีประชาชนได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุดังกล่าว ซึ่งมีประชาชนได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก โดยในแต่ละปีมีจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนสะสม ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นย่อมมีผู้ประสบภัย ซึ่งมีลักษณะอาการบาดเจ็บแตกต่างกันออกไป โดยส่วนมากประชาชนผู้พบเหตุที่ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วยตนเองได้ จะโทรแจ้งที่หมายเลขโทรศัพท ตามตาราง แสดงหมายเลขโทรศัพทของหน่วยงานที่ประชาชนใช้ในการแจ้งเหตุเมื่อเกิดอุบัติเหตุในท้องถนน หมายเลขใดหมายเลขหนึ่ง ดังนี้

หมายเลขโทรศัพท	หน่วยงาน
๑๙๑	ตำรวจ เหตุด่วนเหตุร้าย
๑๖๔๖	ศูนย์การแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (ศูนย์เอราวัณ)
๑๕๕๔	หน่วยแพทย์กู้ชีพศิริพยาบาล
๑๖๖๙	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
๑๙๙	เหตุเพลิงไหม้และสาธารณภัย
๑๘๐๘	จส.๑๐๐ อุบัติเหตุบนท้องถนน

ในสถานการณ์อุบัติเหตุบนท้องถนนที่ทำให้มีผู้เสียชีวิตนั้น ผู้ประสบภัยส่วนหนึ่งจะยังไม่เสียชีวิตในทันที แต่เนื่องจากสภาพของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเมื่อมีการชนแล้วรถยนต์เสียรูปทรง หนีบอัดตัวผู้ประสบภัยให้ติดอยู่ในตัวรถไม่สามารถช่วยเหลือออกมาได้โดยง่าย การที่ผู้ประสบภัยติดค้างอยู่ในรถเป็นเวลานานมักจะส่งผลให้อาการบาดเจ็บรุนแรงขึ้นจนถึงกับเสียชีวิต

กรุงเทพมหานคร มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จัดตั้งตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘ มีอำนาจหน้าที่จัดบริการสาธารณะ รวมถึงดำเนินการเรื่องการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในอาณาเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร โดยมีสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยปฏิบัติการป้องกัน ระวังอัคคีภัย กู้ภัย สนับสนุนการกู้ภัย ช่วยเหลือผู้ประสบภัย และภัยพิบัติอื่นๆ รวมทั้งบรรเทาสาธารณภัยประเภทอื่นๆ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริณพทลหรือตามที่ร้องขอ

ปัจจุบันเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ปฏิบัติงานด้านการกู้ภัย อุบัติเหตุทางถนน ยังขาดองค์ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานทางด้านกู้ภัยจาก อุบัติเหตุทางถนน ซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่และผู้ประสบภัยได้ ทั้งนี้ เพื่อยกระดับความเป็นมาตรฐานของนักดับเพลิงและกู้ภัย จึงต้องมีการอบรมพัฒนาขีดความสามารถ เกี่ยวกับอุบัติเหตุทางถนน เพื่อเสริมศักยภาพ เจ้าหน้าที่ดับเพลิงและกู้ภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดย อุปสรรคที่ผ่านมามีเจ้าหน้าที่ดับเพลิงและกู้ภัย ที่ออกไปช่วยเหลือทางด้านอุบัติเหตุ ขาดองค์ ความรู้และการบริหารจัดการภัยแฝงและสร้างความมั่นคง ณ จุดเกิดเหตุนำมาซึ่งความสูญเสียของ เจ้าหน้าที่กู้ภัยและผู้ประสบภัย และยังก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ประสบภัยและสร้างกลไกการบาดเจ็บ เพิ่มเติมต่อผู้ได้รับบาดเจ็บ อาทิ เช่น กระจุกตันคอและสันหลังเส้นประสาทส่วนบนและส่วนล่างของ ผู้ได้รับบาดเจ็บ นำมาซึ่งข้อผิดพลาดจากการไม่มีองค์ความรู้ที่เป็นมาตรฐาน

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานสากลและเป็นไปตามที่ กฎหมายกำหนด

๓.๒ เพื่อให้สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีคู่มือการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน

๔. เป้าหมาย

๔.๑ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีทีมปฏิบัติการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน ให้ ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเหตุสาธารณภัย อันเกิดจากอุบัติเหตุทางถนนภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๗

๔.๒ เจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความรู้ ความสามารถปฏิบัติงาน กู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานสากลและเป็นไปตามกฎหมาย

๕. แนวคิด / หลักการที่ใช้ในการศึกษา

การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการกู้ภัย อุบัติเหตุทางถนน มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการดำเนินการตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้การดำเนินการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ดับเพลิงด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุ ทางถนนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมาย ผู้จัดทำได้นำประสบการณ์ กฎหมาย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๕.๑ กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานกู้ภัย อุบัติเหตุทางถนน

๕.๑.๑ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้นิยาม ความหมายของคำว่า “สาธารณภัย” ไว้ใน มาตรา ๔ รายละเอียดดังนี้

มาตรา ๔ “สาธารณภัย” หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรค ระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมี ผลกระทบต่อ สาธารณชน ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติมิใช่ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิด อันตรายแก่ ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และ ให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย “ภัยทางอากาศ” หมายความว่า ภัยอัน เกิดจากการโจมตีทางอากาศ “การก่อวินาศกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันเป็นการมุ่ง

ทำลายทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ หรือสิ่งอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการรบกวน ขัดขวางหน่วยงานนี้ยวาระบบการปฏิบัติงานใด ๆ ตลอดจนการประทุษร้ายต่อบุคคลอื่นเป็นการก่อให้เกิดความ บั่นบ่วนทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐ

มาตรา ๓๒ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครรับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตกรุงเทพมหานคร และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑) จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ *

๒) กำกับดูแลการฝึกอบรมอาสาสมัครของกรุงเทพมหานคร

๓) จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ยานพาหนะ และสิ่งอื่น เพื่อใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามที่กำหนดในแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร *

๔) ดำเนินการให้การสงเคราะห์เบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย หรือผู้ได้รับภัยอันตรายหรือเสียหายจากสาธารณภัย รวมตลอดทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย และการปฏิบัติการใดๆ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๕) สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียงในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๖) ให้ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บัญชาการและผู้อำนวยการกลางมอบหมายเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้ผู้อำนวยการ กรุงเทพมหานคร มีอำนาจสั่งการส่วนราชการและหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งประสานกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อให้เป็นไปตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร และมีอำนาจสั่งการควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัครของกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

๕.๑.๒ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้านสาธารณภัย ประกอบด้วยภัย ๑๔ ประเภท คือ

๑) อุทกภัยและดินโคลนถล่ม

๒) ภัยจากพายุหมุนเขตร้อน

๓) ภัยจากอัคคีภัย

๔) ภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย

๕) ภัยจากการคมนาคมและขนส่ง*

๖) ภัยแล้ง

๗) ภัยจากอากาศยาน

๘) ภัยจากไฟฟ้าและหมอกควัน

๙) ภัยจากแผ่นดินไหวและอาคารถล่ม

๑๐) ภัยจากคลื่นสึนามิ

๑๑) ภัยจากโรคระบาดในมนุษย์

๑๒) ภัยจากโรค แมลง สัตว์ ศัตรูพืชระบาด

๑๓) ภัยจากโรคระบาดสัตว์และสัตว์น้ำ

๑๔) ภัยจากเทคโนโลยีสารสนเทศ

โดยแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๘ ได้ให้ความหมายของภัยจากการคมนาคมไว้ว่า ภัยจากการคมนาคม หมายถึง ภัยจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ภัยจากระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ ภัยจากระบบขนส่งทางอากาศและวัตถุอันตราย และภัยจากการรั่วไหล ของน้ำมันและวัตถุอันตรายในแหล่งน้ำ รวมถึงการเททิ้งน้ำมันหรือของเสียในแม่น้ำหรือทะเล

ดังนั้นแล้วจึงพอสรุปได้ว่า อุบัติเหตุบนท้องถนน หรือภัยจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก นั้นถูกจัดได้ว่าเป็นสาธารณภัยประเภท ภัยจากการคมนาคม ตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๘ และ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดให้ต้องมีการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อันมีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๕.๑.๓ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้ใน หมวด ๕ มาตรา ๘๙ ดังนี้

มาตรา ๘๙ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่น ให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการในเขตกรุงเทพมหานครในเรื่องดังต่อไปนี้

๑) การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งนี้ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และตามกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

๒) การทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนด

๓) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย *

๔) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

๕) การผังเมือง

๖) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

๗) การวิศวกรรมจราจร

๘) การขนส่ง

๙) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ

๑๐) การดูแลรักษาที่สาธารณะ

๑๑) การควบคุมอาคาร

๑๒) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

๑๓) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๑๔) การพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(๑๔ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๑๕) การสาธารณสุข

๑๖) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

๑๗) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน

๑๘) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

๑๙) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์

๒๐) การควบคุมความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย
ในโรงพยาบาลและสาธารณสุขสถานอื่นๆ

๒๑) การจัดการศึกษา

๒๒) การสาธารณสุขการ

๒๓) การสังคมสงเคราะห์

๒๔) การส่งเสริมการกีฬา

๒๕) การส่งเสริมการประกอบอาชีพ

๒๖) การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร

๒๗) หน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการ
จังหวัด นายอำเภอ เทศบาลนคร หรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยมอบหมาย หรือที่กฎหมายระบุเป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานครบรรดาอำนาจหน้าที่
ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาคจะมอบให้ กรุงเทพมหานครปฏิบัติก็ได้โดยให้ทำ
เป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศ แล้วแต่กรณีในกรณีที่ทำเป็นข้อบังคับหรือ
ประกาศต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

**๕.๑.๔ ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในหน่วยงาน
และการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๑๑๐) หมวดที่ ๒๐
(ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒)**

ข้อ ๓๕ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) ปฏิบัติการป้องกันและระงับอัคคีภัย รวมทั้งบรรเทาสาธารณภัยประเภท
อื่นๆ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริมาณหรือตามที่ร้องขอ

๒) กำหนดมาตรการและมาตรฐานความปลอดภัยในการป้องกัน ระงับ
อัคคีภัย และบรรเทาสาธารณภัย

๓) ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานต่างประเทศ
ในการดำเนินการป้องกันระงับอัคคีภัย และบรรเทาสาธารณภัยทุกประเภท

๔) ให้การสงเคราะห์และบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัย

๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสา
ธารณภัย

๖) จัดทำแผนแม่บท แผนปฏิบัติการต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนแม่บทระดับ
กรุงเทพมหานครและระดับชาติ

๗) ฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้ง
ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่หน่วยงานภาครัฐ เอกชน
และประชาชนทั่วไป

๘) จัดหา ควบคุม และบำรุงรักษาเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และ
ยานพาหนะรวมทั้งนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการด้านสาธารณสุข

๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

เมื่อภัยจากอุบัติเหตุในท้องถนนนั้นถูกจัดได้ว่าเป็นสาธารณภัย ประเภทภัย
จากการคมนาคมและขนส่ง ตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร สำนัก
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจึงมีหน้าที่ดำเนินการตาม ข้อ(๑) ปฏิบัติการป้องกันและระงับอัคคีภัย

รวมทั้งบรรเทาสาธารณภัยประเภทอื่นๆ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และข้อ(๘) จัดหา ควบคุม และบำรุงรักษาเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และยานพาหนะรวมทั้งนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการด้านสาธารณสุข เพื่อบรรเทาสาธารณภัยหรือภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุในท้องถิ่นด้วยเช่นกัน

๕.๒ แนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กร (SWOT Analysis) ของ Albert Humphrey เป็นการวิเคราะห์สภาพองค์กรหรือหน่วยงาน เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาในการดำเนินงานที่ต้องการในอนาคต

SWOT เป็นตัวย่อที่มีความหมาย และสามารถวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนำมาใช้ประโยชน์และช่วยให้เข้าใจได้ว่า ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร ดังนี้

จุดแข็ง (S-Strength) เป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กร หมายถึงจุดเด่นหรือข้อได้เปรียบขององค์กร ที่ควรนำไปใช้ในการพัฒนาและควรดำรงไว้เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กร เป็นความสามารถภายในที่ถูกใช้ประโยชน์เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

จุดอ่อน (W-Weakness) เป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กร หมายถึง จุดด้อยหรือข้อเสียเปรียบขององค์กร ที่ควรปรับปรุงหรือจัดให้หมดไปอันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เป็นคุณลักษณะภายในที่อาจจะทำลายผลการดำเนินงาน

โอกาส (O-Opportunity) เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร หมายถึงปัจจัยเชิงบวก ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสถานการณ์แวดล้อมที่ให้โอกาสเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

อุปสรรค (T-Threat) เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร หมายถึงปัจจัยเชิงลบที่ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจะต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพองค์กรให้ ความเข้มแข็ง แข็งแรงพร้อมที่จะรับแรงกระแทกนั้นได้ อุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมจะครอบคลุมขอบเขตของปัจจัยที่กว้าง ด้วยการระบุ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์กร ทำให้มีข้อมูลในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายที่จะถูกสร้างขึ้นมาจากจุดแข็งขององค์กร และแสวงหาประโยชน์จากโอกาสทางสภาพแวดล้อม และสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่มุ่งเอาชนะอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมหรือลดจุดอ่อนขององค์กรให้มัน้อยที่สุดได้ ภายใต้การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมนั้น จะต้องวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร โดยมีขั้นตอน ดังนี้

หลักการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน

๑. การวิเคราะห์ตามสายงาน
๒. การวิเคราะห์ตามหลัก ๒S-๔M
 - โครงสร้างขององค์กร (Structure)
 - ระบบการบริการ (Services)
 - บุคลากร (Man)
 - วัสดุเครื่องมือและอุปกรณ์ (Material)
 - การเงิน (Money)
 - การบริหารจัดการ (Management)

หลักการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค

๑. การวิเคราะห์สภาพสังคม กระแสสังคม ประชากร
๒. ความชัดเจนของระเบียบ กฎหมาย นโยบาย ข้อบังคับ
๓. สภาพเศรษฐกิจ งบประมาณขององค์กร
๔. การเมือง การเปลี่ยนแปลงของรัฐบาล
๕. การลงทุนด้านเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา
๖. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กร (SWOT Analysis) สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>๑. ด้านกฎหมายและระเบียบ มีกฎหมายรองรับและให้อำนาจหน้าที่กับสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบเหตุสาธารณภัยจากอุบัติเหตุบนทางถนน ซึ่งเป็นสาธารณภัยประเภทภัยจากการคมนาคมและขนส่ง</p> <p>๒. ด้านบุคลากร สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีบุคลากรที่ผ่านการฝึกในด้านการดับเพลิงและกู้ภัยตามหลักสูตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขั้นพื้นฐาน ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยตอบโต้เหตุฉุกเฉิน ๒๔ ชั่วโมง</p> <p>๓. เจ้าหน้าที่ดับเพลิงในสังกัดสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม</p>	<p>๑. ความตระหนักรู้ในภารกิจ เนื่องด้วยภารกิจการปฏิบัติงานกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน สำหรับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนทางถนน เป็นภารกิจที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไม่เคยทำมาก่อน นับตั้งแต่ถ่ายโอนภารกิจจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นต้นมา</p> <p>๒. ด้านความรู้เกี่ยวกับการกู้ภัยและกู้ชีพเฉพาะทาง สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังไม่มีความรู้เฉพาะทางที่เป็นมาตรฐานในการกู้ภัย และการกู้ชีพจากอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งความรู้เหล่านี้เป็นความรู้เฉพาะทาง ที่ต้องมีการฝึกปฏิบัติร่วมด้วยจึงจะเกิดความชำนาญเพียงพอที่จะเอาไปปฏิบัติงานได้</p> <p>๓. สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังไม่มีรถอุปกรณ์ที่ใช้ในการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน โดยเฉพาะ</p>

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายในสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะพบว่า ในการปฏิบัติงานกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนมีกฎหมายรองรับให้อำนาจหน้าที่กับสำนักป้องกันและบรรเทาภัย ในการดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบเหตุสาธารณภัยจากอุบัติเหตุบนทางถนน ซึ่งเป็นสาธารณภัยประเภทภัยจากการคมนาคมและขนส่ง มีบุคลากรที่ผ่านการฝึกในด้านการดับเพลิงและกู้ภัยตามหลักสูตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขั้นพื้นฐาน ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยตอบโต้เหตุฉุกเฉิน ๒๔ ชั่วโมงและมีความตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

จากการวิเคราะห์จุดอ่อน ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายในสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะพบว่า เจ้าหน้าที่ดับเพลิงในสังกัดสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังไม่มีความรู้เฉพาะ

ทางที่เป็นมาตรฐานในการกู้ภัย การกู้ชีพจากอุบัติเหตุทางถนน และสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังไม่มีเรื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนโดยเฉพาะ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

โอกาส (O-Opportunity)	อุปสรรค (T-Threat)
<p>๑. แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ฉบับปรับปรุง กำหนด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างเมืองปลอดภัยและยั่งยืน ต่ตัวต่อวิกฤตการณ์ ยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๑.๒ ปลอดภัย อุบัติเหตุ ให้ความสำคัญกับการลดอุบัติเหตุและ สร้างความปลอดภัยทางถนน และนโยบายผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร “กรุงเทพฯ ๙ ดี (นโยบาย ๙ มิติ)” นโยบายที่ ๑ ปลอดภัยดี เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรมให้ ผู้ปฏิบัติงานสาธารณภัย</p> <p>๒. ด้านการฝึกอบรม มีหลักสูตรเกี่ยวข้องกับการ ปฏิบัติงานกู้ภัยทางถนนที่ได้มาตรฐาน และ กฎหมายรองรับ</p> <p>๓. หน่วยงานสนับสนุนและภาคีเครือข่าย มี หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรสาธาณกุศลที่พร้อมจะสนับสนุน ในการปฏิบัติงาน กู้ภัยทางถนน เพื่อช่วยเหลือประชาชนจาก อุบัติเหตุทางถนน</p>	<p>๑. ด้านการยอมรับจากกลุ่มผู้ปฏิบัติงานเดิม มี โอกาสที่กลุ่มผู้ปฏิบัติภารกิจการปฏิบัติงานกู้ภัย ทางถนนอยู่เดิมอาจไม่ยอมรับ เนื่องจากมองว่า แย้งบทบาทหรืองานที่ทำอยู่ ซึ่งประเด็นนี้ สามารถแก้ไขได้ด้วยการร่วมกันหาแนวทางการ ทำงานร่วมกันภายใต้กฎหมายและการฝึกอบรม แบบบูรณาการ</p> <p>๒. การขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานกู้ภัยทางถนนที่ได้ มาตรฐาน และกฎหมายรองรับ</p>

จากการวิเคราะห์โอกาส ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกสำนักป้องกันและบรรเทาสาธาณภัย แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ฉบับปรับปรุง กำหนด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างเมืองปลอดภัยและยั่งยืนต่อตัวต่อวิกฤตการณ์ ยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๑.๒ ปลอดภัย อุบัติเหตุ ให้ความสำคัญกับการลดอุบัติเหตุและสร้างความปลอดภัยทางถนน และนโยบายผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร “กรุงเทพฯ ๙ ดี (นโยบาย ๙ มิติ)” นโยบายที่ ๑ ปลอดภัยดี เรื่องการพัฒนาหลักสูตร และการฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานสาธารณภัยจะมีหลักสูตรเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานกู้ภัยทางถนนที่ได้ มาตรฐาน และกฎหมายรองรับ มีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรสาธาณกุศลที่พร้อมจะ สนับสนุน ในการปฏิบัติงานกู้ภัยทางถนน เพื่อช่วยเหลือประชาชนจากอุบัติเหตุทางถนน

จากการวิเคราะห์อุปสรรค ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกสำนักป้องกันและบรรเทา สาธาณภัยจะพบว่า เจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธาณภัย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรสาธาณกุศล ที่ปฏิบัติงานกู้ภัยทางถนนในปัจจุบันต่างคนต่างปฏิบัติงานขาดการ ประสานงานและยังไม่มีมาตรฐานหรือกฎหมายรองรับในการปฏิบัติงานกู้ภัยทางถนน

๕.๓ องค์ประกอบของทีมปฏิบัติงานกู้ภัยทางถนน สำหรับช่วยเหลือประชาชนจากอุบัติเหตุทางถนน

จากการศึกษาพบว่ามีการจัดกำลัง เพื่อจัดตั้งเป็นทีมกู้ภัยทางถนนที่ใช้ในประเทศอังกฤษและยุโรป ซึ่งมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันแต่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

ตาราง แสดงทีมกู้ภัยบนท้องถนนประเทศอังกฤษกับยุโรป ที่มา HM Fire Service Inspectorate. (๒๐๐๗). Incidents Involving Rescue from Road Vehicles. หน้า ๔๙-๕๐ และ B.Morris. (๒๐๐๖). Halmatro's Vehicle Extrication Techniques. หน้า ๔๓-๔๔

ประเทศอังกฤษ	ยุโรป
๑. Incident Commander	๑. Incident Commander or Team Leader
๒. Tool Operator	๒. Technical team member ๑
๓. Tool Operator	๓. Technical team member ๒
๔. Back-Up	๔. Equipment coordinator
๕. Casualty Carer	๕. Patient attendant
๖. Safety Officer	๖. Safety Officer

องค์ประกอบทีมมีรายละเอียดและหน้าที่ดังนี้

๑. Incident Commander (อังกฤษ) และ Incident Commander or Team Leader (ยุโรป) คือ หัวหน้าทีม จำนวน ๑ คน มีหน้าที่เป็นผู้ประเมิน ควบคุม สั่งการลูกทีมในปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่ติดค้างอยู่ในรถ รวมถึงประสานข้อมูลจากหน่วยร่วมปฏิบัติ บางครั้งอาจจะลงไปร่วมปฏิบัติงานด้วยก็ได้

๒. Tool Operator (อังกฤษ) และ Technical team member ๑ (ยุโรป) คือ นักกู้ภัย จำนวน ๒ คน มีหน้าที่ ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์กู้ภัย เทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย ออกมาจากรถคันที่เกิดอุบัติเหตุ

๓. Back-Up (อังกฤษ) และ Equipment coordinator (ยุโรป) คือ นักกู้ภัย จำนวน ๑ คน ทำหน้าที่ ช่วย เตรียมอุปกรณ์ ส่งอุปกรณ์ ให้เพื่อนร่วมทีม ตลอดจน ถึงหมุนเวียนสับเปลี่ยนเข้าไปทำงานแทนเพื่อนร่วมทีม อีกทั้ง ยังต้องคอยระวังสอดส่องการทำงานให้เป็นไปด้วยความปลอดภัยอีกด้วย

๔. Casualty Carer (อังกฤษ) และ Patient attendant (ยุโรป) คือ ผู้ดูแลผู้ประสบภัย จำนวน ๑ คน มีหน้าที่เข้าไป ประเมิน ปฐมพยาบาล ดูแลผู้ประสบภัย ไม่ให้เลวร้ายลงถึงในตัวรถที่เกิดเหตุ จนกว่าจะช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยออกมาได้แล้วนำส่งต่อให้โรงพยาบาลฉุกเฉินต่อไป ผู้ที่ทำหน้าที่นี้ ควรจะต้องมีขีดความสามารถทางการแพทย์ อย่างน้อย ระดับ EMT-B ขึ้นไป ในประเทศไทยนั้นหลักสูตร EMT (Emergency Medical Technician) หรือชื่อเดิม EMT-B (Emergency Medical Technician Basic) เป็นหลักสูตรสำหรับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลและอาสาสมัคร (อาสากู้ชีพ) ระยะเวลาการอบรม ๑๑๕ ชั่วโมง และมีการฝึกงานด้วยการเก็บเคสตามที่หลักสูตรกำหนด

๕. เซฟตี้ (Safety Officer) คือนักกู้ภัย จำนวน ๑ คน มีหน้าที่ประเมิน ดูแลให้การปฏิบัติงาน ให้เป็นไปด้วยความปลอดภัย รวมถึงสั่งหยุดการปฏิบัติเมื่อเห็นว่าไม่ปลอดภัย ประเด็นเรื่องความปลอดภัยเป็นเรื่องแรกๆที่ต้องให้ความสำคัญ จนถึงกับมีข้อห้าม ไม่ให้เซฟตี้ลงไปปฏิบัติงานร่วมกับทีมกู้ภัย เพราะทำให้ทัศนวิสัยแคบลงจนไม่มีเวลาดูแลปลอดภัยให้เพื่อร่วมทีม

๕.๔ องค์ความรู้และการฝึกอบรม ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน ในการช่วยเหลือประชาชนจากอุบัติเหตุทาง มีกำหนดไว้ในมาตรฐานของสมาคมป้องกันอัคคีภัยแห่งชาติ (National Fire Protection Association : NFPA) ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมาตรฐานชื่อ NFPA ๑๐๐๖ บทที่ ๘ เรื่อง Vehicle Rescue จึงมีหน่วยดับเพลิง หน่วยกู้ภัย และ หน่วยฝึกอบรมจำนวนมากทั้งใน สหรัฐ ยุโรป นำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดฝึกอบรมทีมกู้ภัยบนท้องถนน มีหัวข้อรายวิชาที่พบสามารถจัดเป็นหมวดหมู่ได้ ๑๐ หมวดดังนี้

๕.๔.๑ หมวดการวางแผนและการจัดการความปลอดภัย ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Planning for and Sizing Up a Vehicle Incident) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- การวางแผนปฏิบัติงาน ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดภารกิจ
- มาตรฐานการปฏิบัติงาน
- การระบุอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน
- การป้องกันและอันตรายและมาตรการรักษาความปลอดภัย
- การระบุมาตรการระงับอัคคีภัยและความปลอดภัย

๕.๔.๒ หมวดการสร้างเขตพื้นที่ปลอดภัย ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Establishing Scene Safety Zones) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- สถานการณ์ที่ทำให้ไม่ปลอดภัย
- อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล
- ระยะห่างสำหรับขอบเขตพื้นที่ในการปฏิบัติงาน
- การแจ้งให้ผู้ขับขี่รถใช้ถนนรายอื่นรู้ว่ากำลังมีการกู้ภัยบนท้องถนนอยู่
- การสื่อสารระหว่างหัวหน้าทีมและเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมพื้นที่
- การควบคุมและอนุญาตให้เจ้าหน้าที่เข้าถึงที่เกิดเหตุ

๕.๔.๓ หมวดการป้องกันเหตุเพลิงไหม้ ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Establishing Fire Protection) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- ความสูญเสียจากเหตุเพลิงไหม้
- การสนับสนุนในการควบคุมเหตุเพลิงไหม้
- การป้องกันเหตุเพลิงไหม้
- การจัดการเหตุเพลิงไหม้และเหตุระเบิดที่อาจเกิดขึ้น
- การสื่อสารถึงอันตรายจากเหตุเพลิงไหม้ ภัยและวัตถุประสงคในการกู้ภัยไปยังทีมสนับสนุนการควบคุมเหตุเพลิงไหม้

๕.๔.๓.๑ การฝึกภาคปฏิบัติ สถานการณ์จำลอง (Skills Exercise : Hand Tools optional)

๕.๔.๔ หมวดการสร้างเสถียรภาพให้รถคันที่เกิดเหตุ ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Stabilizing a Common Passenger Vehicle) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- อุปกรณ์สำหรับรักษาเสถียรภาพรถ
- อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล
- การป้องกันการเคลื่อนไหว หรือการขยับตัวของรถในระหว่างปฏิบัติการ
- การสร้างเสถียรภาพให้ช่องทางเข้า-ออกจากตัวรถ
- จุดวางเครื่องมือให้พร้อมใช้งานและปลอดภัย

- การเลือกจุดในการเสถียรภาพรถที่ไม่ขัดขวางการช่วยเหลือผู้ประสบภัย
- การเลือกจุดในโครงสร้างรถเพื่อทำการรักษาเสถียรภาพรถ
- การลดความเสี่ยงของผู้ประสบภัย
- การฝึกภาคปฏิบัติ สถานการณ์จำลอง (Skills Exercise : Vehicle

Stabilization)

๕.๔.๕ หมวดการแยกและจัดการแหล่งพลังงาน ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Isolating and Managing Energy Sources) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- เครื่องมือที่เกี่ยวข้องและอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล สำหรับการเข้าไปแยกและจัดการแหล่งพลังงานของรถที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้

- ระบบขับเคลื่อนของรถ
- ระบบเบรก
- ระบบสนับสนุนอื่นๆ
- โครงสร้างและวัสดุ
- การระบุอันตรายจากแหล่งพลังงานทั้งหมดของรถ
- การจัดการระบบและแหล่งพลังงานให้ปลอดภัย
- การลดขนาดขนาดและความรุนแรงของอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักกู้ภัย

และผู้ประสบภัย

- การฝึกภาคปฏิบัติ สถานการณ์จำลอง (Skills Exercise : Energy Source)

๕.๔.๖ หมวดการเข้าถึงตัวรถ การเข้าถึงผู้ประสบภัยและช่องทางเข้า-ออกจากตัวรถ ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Determining Passenger Vehicle Access and Egress Points) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- โครงสร้างของรถที่เสียหายและผลกระทบกับตำแหน่งที่อยู่ของผู้ประสบภัย
- ทางเข้า-ออกของรถในสถานการณ์ปกติ
- การระบุตำแหน่งที่อยู่ของผู้ประสบภัย
- การกำหนดทางเข้า-ออกของทีมกู้ภัย ผู้ประสบภัย และอุปกรณ์
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าทางเข้า-ออกที่เลือก ไม่ลดทอนเสถียรภาพของรถ
- การทำทางเข้า-ออกที่เลือกให้มีความปลอดภัย
- ข้อจำกัดด้านเวลา

- เริ่มกระบวนการตรวจสอบและช่วยเหลือทางการแพทย์ให้ผู้ประสบภัยให้มีอาการดีขึ้น หรืออย่างน้อยไม่ให้เลวร้ายลง

- ปฏิบัติการกู้ภัยตามขั้นตอนความปลอดภัยจากเหตุฉุกเฉินที่บริษัทผู้ผลิตรถแนะนำไว้สำหรับรถรุ่นนั้นๆ

๕.๔.๗ หมวดการสร้างช่องเปิด หรือทางเข้า-ออก เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยออกจากตัวรถ ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Creating Access and Egress Openings for Rescue) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- เครื่องมือและอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล การมอบหมายงาน

- การเลือกใช้ทางเข้าออกปกติของรถเป็นช่องทางเข้า-ออกเป็นอันดับแรก
- การสร้างให้มีพื้นที่กว้างเพียงพอสำหรับการทำงานของนักกู้ภัย และเพียงพอสำหรับการนำอุปกรณ์เข้าไปเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัย
- การจัดหาหรือสร้างเส้นทางหลบหนีฉุกเฉิน
- การเลือกใช้เทคนิคที่เหมาะสม
- การป้องกันความคุ้มครองนักกู้ภัยและผู้ประสบภัย
- การบำรุงรักษาเสถียรภาพของรถ
- การภาคปฏิบัติ สถานการณ์จำลอง (Skills Exercise : Access and Egress)

๕.๔.๘ หมวดการนำผู้ประสบภัยที่ติดอยู่ออกมาจากรถ ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Disentangling Victims) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- ระดับการปฏิบัติการเพื่อช่วยผู้ประสบภัยที่ติดอยู่กับตัวรถ
- เครื่องมือที่ใช้ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยออกจากตัวรถ
- อุปกรณ์พิเศษ
- อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล
- การนำผู้ประสบภัยออกจากจุดที่ติดกับตัวรถ
- การดูแลป้องกันอาการบาดเจ็บของผู้ประสบภัยที่ไม่เหมาะสม
- การให้ความคุ้มครอง ป้องกัน ดูแลผู้ประสบภัย
- การบำรุงรักษาเสถียรภาพของรถ
- การฝึกภาคปฏิบัติสถานการณ์จำลอง (Skills Exercise : Disentangling Victims)

๕.๔.๙ หมวดการเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยไปยังพื้นที่ปลอดภัย ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Removing a Packaged Victim to a Safe Area) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- อุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัย
- เส้นทางการเข้า-ออกที่กำหนด
- ใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่ถูกต้อง
- การเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยไปยังพื้นที่ปลอดภัย
- การประสานงานของทีม
- การกำหนดเส้นทางนำผู้ประสบภัยออกจากตัวรถโดยมีการกระทบกระเทือน

น้อยที่สุด

- การป้องกันการบาดเจ็บซ้ำซ้อน
- การรักษาเบื้องต้น รวมไปถึง การตรึง การยึด การตาม การเข้าเผือกชั่วคราว หรือการหยุดการเคลื่อนไหวของผู้ประสบภัยเพื่อไม่ให้ได้รับบาดเจ็บเพิ่มมากขึ้น
- การฝึกภาคปฏิบัติสถานการณ์จำลอง (Skills Exercise : Victim Packaging and Removal)

๕.๔.๑๐ หมวดการยุติการกู้ภัย ในการกู้ภัยบนท้องถนน (Terminating a Vehicle Incident) มีรายละเอียดเนื้อหาที่เรียนเบื้องต้นได้แก่

- การเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์
- การเปิดให้มีการเดินทางตามปกติ

- การแจ้งผู้รับผิดชอบในการบำรุงรักษา
- การเคลื่อนย้ายรถที่เกิดอุบัติเหตุ หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติการกู้ภัย
- การถ่ายโอนภารกิจไปยังฝ่ายหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบส่วนอื่นต่อไป
- การสื่อสารหรือแจ้งถึงอันตรายที่ยังคงมีอยู่ในพื้นที่เกิดเหตุ
- การถอนกำลังกลับที่ตั้ง
- การฝึกภาคปฏิบัติ สถานการณ์จำลอง (Skills Exercise : Vehicle Extrication Scenarios) ระยะเวลาอย่างน้อย ๕ ชั่วโมง ๓๐ นาที

๖. แนวทางการดำเนินการ ระยะเวลา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน ภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๗

สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีหน่วยงานในสังกัดคือ ๖ กองปฏิบัติการดับเพลิงและกู้ภัย มีสถานีดับเพลิงและกู้ภัย ๔๘ สถานี แบ่งพื้นที่รับผิดชอบดูแลประชาชนทั่วทั้งเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแต่ละกองจะมีสถานีดับเพลิงและกู้ภัยเป็นหน่วยปฏิบัติงานภาคสนาม โดยในสถานีดับเพลิงและกู้ภัยจะมีนักดับเพลิงและกู้ภัยหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนเข้าเวรเป็นเสมือนหน่วยตอบโต้เหตุฉุกเฉินประจำการอยู่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นผลัดกลางวันและผลัดกลางคืน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยปฏิบัติงานด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนครอบคลุมทั่วทั้งพื้นที่กรุงเทพมหานคร ครมมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนประจำทุกสถานีดับเพลิงและกู้ภัยจำนวน ๓ นาย รวมทั้งสิ้น ๑๔๔ นาย มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๖.๑ ขั้นตอนการเตรียมการ

๖.๑.๑ ขอรับอนุมัติหลักการในเบื้องต้นจากผู้บริหาร เตรียมเอกสารเบื้องต้นนำเสนอผู้บริหารสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็นที่ต้องพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการปฏิบัติการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน สำหรับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางถนน เพื่อขอรับอนุมัติหลักการในเบื้องต้น ทั้งนี้เพื่อขออำนวยความสะดวกในการออกหนังสือเชิญหน่วยงานหรือหน่วยปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมชี้แจง

๖.๑.๒ จัดการประชุมร่วมหน่วยปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง เชิญหน่วยปฏิบัติที่เกี่ยวข้องได้แก่ สำนักการแพทย์ องค์กรสาธารณกุศลต่างๆ มาร่วมประชุมชี้แจง

๖.๑.๓ เตรียมการจัดตั้งคณะทำงาน ด้วยการประสานบุคลากรของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อเข้าเป็นคณะทำงานดำเนินการเพื่อจัดตั้งคณะทำงานการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการปฏิบัติการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน

๖.๒ ขั้นตอนดำเนินการ

๖.๒.๑ จัดตั้งคณะทำงาน ออกคำสั่งสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่องจัดตั้งคณะทำงานการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการปฏิบัติการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน โดยจัดตั้งจากสมาชิกในสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่มีความสนใจโดยมีหัวหน้าคณะทำงานอย่างน้อยเป็นระดับหัวหน้าสถานีดับเพลิงและกู้ภัย โดยแบ่งเป็น ๖ คณะทำงาน ดังต่อไปนี้

๑) คณะทำงานด้านแผน จัดทำแผนดำเนินการการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน

๒) คณะทำงานด้านกฎหมาย รวบรวมกฎหมาย แผนปฏิบัติ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับปฏิบัติงานด้านการกู้ภัยทางถนนของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และของกรุงเทพมหานคร

๓) คณะทำงานด้านมาตรฐาน รวบรวมมาตรฐานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานด้านการกู้ภัยทางถนนของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยนำมาเป็นไปแนวทางการดำเนินการตามมาตรฐาน

๔) คณะทำงานด้านบุคลากร รวบรวมหลักสูตรที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๕) คณะทำงานด้านรถและอุปกรณ์ พิจารณารถกู้ภัย อุปกรณ์ เครื่องมือที่มีความเหมาะสมกับภารกิจ สำหรับปฏิบัติงานด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน

๖) คณะเลขานุการ จัดทำรายงานการประชุม และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ สนับสนุนคณะทำงาน

๖.๒.๒ จัดอบรมภายในสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน จำนวน ๓ รุ่น รุ่นละ ๔๘ คน รวมทั้งสิ้น ๑๔๔ คน

หัวข้อการจัดอบรมที่เกี่ยวข้อง

- หลักสูตรการกู้ภัยยานพาหนะ (Vehicle Rescue Extrication & Electric fire) ระยะเวลาการฝึกอบรม ๔๐ ชั่วโมง

- หลักสูตรการปฏิบัติการกู้ชีพเบื้องต้น หรือ EMR (Emergency Medical Responder) ระยะเวลาการฝึกอบรม ๔๐ ชั่วโมง

- หลักสูตรการปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง หรือ EMT (Emergency Medical Technician) ชื่อเดิม EMT-B (Emergency Medical Technician Basic) ระยะเวลาการฝึกอบรม ๑๑๐ ชั่วโมง

๖.๒.๓ จัดทำฐานข้อมูลสำหรับการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน เป็นการรวบรวมข้อมูลความรู้เฉพาะเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนมีสิ่งที่จะต้องดำเนินการ

- จัดทำข้อมูลไว้ให้เป็นหมวดหมู่ จัดส่งลงในระบบ Online ให้ง่าย และสะดวกในการใช้งาน

๖.๓ ชั้นประเมินผล

๖.๓.๑ ติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการดำเนินการด้านเอกสาร ตามหัวข้อและประเด็น

๖.๓.๒ เร่งรัดการดำเนินงานตามตารางแสดงระยะเวลาการดำเนินการ

๗. ประโยชน์จากการศึกษา

๗.๑ เจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานสากลและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

๗.๒ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอุบัติเหตุทางถนน ไม่ให้ได้รับบาดเจ็บเพิ่มเติมจากการเข้าปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๗.๓ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีคู่มือการดำเนินการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน

๘. งบประมาณ

ค่าจัดฝึกอบรมการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนน จำนวน ๑๔๔ คน

- หลักสูตรการกู้ภัยยานพาหนะ (Vehicle Rescue Extrication & Electric fire) ระยะเวลาการฝึกอบรม ๔๐ ชั่วโมง ประมาณคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๔๔๐,๐๐๐ บาท

- หลักสูตรการปฏิบัติการกู้ชีพเบื้องต้น หรือ EMR (Emergency Medical Responder) ระยะเวลาการฝึกอบรม ๔๐ ชั่วโมง ประมาณคนละ ๘,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๑๕๒,๐๐๐ บาท

- หลักสูตรการปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง หรือ EMT (Emergency Medical Technician) ชื่อเดิม EMT-B (Emergency Medical Technician Basic) ระยะเวลาการฝึกอบรม ๑๑๐ ชั่วโมง ประมาณคนละ ๑๒,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๗๒๘,๐๐๐ บาท

รวมวงเงินงบประมาณที่ขอจัดสรรประมาณทั้งสิ้น ๔,๓๒๐,๐๐๐ บาท

๙. แนวทางการติดตามประเมินผล

๙.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จ ระดับผลผลิต (Output)และหรือระดับผลลัพธ์ (Outcome)

๙.๑.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จ ระดับผลผลิต (Output)

- เจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนเพื่อช่วยเหลือประชาชนจากอุบัติเหตุทาง

๙.๑.๒ ตัวชี้วัดความสำเร็จ ระดับผลลัพธ์ (Outcome)

- ช่วยลดจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน

- ประชาชนเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัย และช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ดียิ่งขึ้น

๙.๒ วิธีการ / เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล (สำเร็จ)

๙.๒.๑ เอกสารรายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินการให้ผู้บริหารสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทราบเป็นระยะ

๙.๒.๒ บันทึกการออกเหตุ ที่เกี่ยวข้องกัอุบัติเหตุทางถนนจากศูนย์รวมข่าวพระราม ๑๙๙

๙.๒.๓ แบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชน จากการปฏิบัติงานกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนของสำนักป้องกันป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ ควรจัดการฝึกอบรมความรู้ทางการแพทย์อย่างน้อยระดับ EMT-B ให้กับเจ้าหน้าที่ของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือนักดับเพลิงและกู้ภัย

๑๐.๒ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ควรจัดทำโครงการหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานกู้ภัยอุบัติเหตุทางถนนให้กับเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เพื่อให้เกิดความชำนาญ

เอกสารอ้างอิง

- B.Morris . (๒๐๐๖). Halmatro’s Vehicle Extrication Techniques (๖th ed.).
Holmatro Rescue Equipment, the Netherlands.
http://www.mfas.com/images/uploads/media/manuals/Holmatro_Vehicle_Extrication_Techniques_.pdf
- HM Fire Service Inspectorate . (๒๐๐๗). Incidents Involving Rescue from Road Vehicles.
Fire Service College London.
<https://www.ukfrs.com/sites/default/files/๒๐๑๗๐๙/Fire%๒๐Service%๒๐Operations%๒๐%๒๐Incidents%๒๐Involving%๒๐Rescue%๒๐from%๒๐Road%๒๐Vehicle%๒๐s.pdf>
- National Fire Protection Association. (๒๐๑๗). NFPA ๑๐๐๖ Standard for Technical Rescue Personnel Professional Qualifications ๒๐๑๗ Edition .
https://www.nkctc.org/trainingsiteresources/documents_library/Resources%๒๐Page/๑๐๐๖-๑๗-PDF.pdf
- คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (๒๕๖๐). หลักการวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis).
คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (AGRI CMU).
<https://www.agri.cmu.ac.th/๒๐๑๗/files/Download/%E๐%B๘%AB%E๐%B๘%A๕%E๐%B๘%B๑%E๐%B๘%๘๑%E๐%B๘%๘๑%E๐%B๘%B๒%E๐%B๘%A๓%E๐%B๘%A๓%E๐%B๘%B๔%E๐%B๘%๘๐%E๐%B๘%๘๔%E๐%B๘%A๓%E๐%B๘%B๒%E๐%B๘%B๐%E๐%B๘%AB%E๐%B๘%๘C%๒๐SWOT.pdf>
- แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘. (๒๕๕๘, ๑๗ พฤษภาคม)
- ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในหน่วยงานและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๑๑๐) หมวดที่ ๒๐ ข้อ ๓๕ (๒๕๖๒ ,๓๑ มกราคม)
- พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐. มาตรา ๔ และ มาตรา ๓๒.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘. มาตรา ๘๙.